

Reflexió

A látogatott óra előtt megbeszélést tartottunk a kollégával, aki az órát tartotta. A megbeszéléseken röviden bemutatta a csoportot, ismertette az óra célját, a felhasznált taneszközöket és az óra időbeosztását. Az órán tapasztaltak alapján az óra céljai teljesültek.

A tanítási órán a fő megfigyelési szempontom a tanári kommunikáció volt. A tanár órai kommunikációja javarészt angol nyelven történt. Ez alól kivétel volt a nyelvtani anyag ismertetése. A célnyelvet a diákok is bátran használták a bemelegítő, ráhangoló beszélgetés és az órai feladatok megoldása során. A tanár a diákokat nevükön szólította. Tehát úgy tapasztaltam, hogy a tanár-diák kommunikáció jó a csoportban, nem volt konfliktus, nem történt félreértés. A tanár érthetően, a diákok életkorának megfelelően kommunikált. A tanár nyugodt, stresszmentes légkört teremtett, amely pozitív hatással volt a tanulási folyamatra.

A tanári visszajelzések többsége pozitív volt, sokat dicsérte, buzdította a tanulókat. Ezeknek kisebb része magyarul történt, nagyobb része angolul.

Az órán páros munka és egyéni munka volt. Csoportmunkára ez alkalommal nem került sor. A páros munka fejleszti a tanulók egymás közti kommunikációját.

A tananyag feldolgozása szinte kizárólag a nyomtatott taneszközön keresztül történt. Az órát követő megbeszéléseken a tanár elmondta, hogy más alkalmakkor szokott egyéb nyomtatott anyagokat, interaktív tananyagokat is használni, amennyiben a tanterem felszereltsége lehetővé teszi, de megítélése szerint az adott nyelvtani anyag elsajátításához a tankönyv feladatai ez alkalommal elégségesek voltak.

Az óra számomra több fontos tanulással is szolgált. Újra megerősített abban, hogy nagyon fontos, mással nem pótolható tapasztalatok szerzésére ad lehetőséget a kölcsönös óralátogatás. Az óralátogatást megelőző és követő megbeszélés a látogatott tanárnak lehetőséget ad arra, hogy átgondolja, tudatosítsa magában az óra célját, fontosabb elemeit, illeszkedését a tantervi tartalmakba. Nekem pedig lehetőséget adott a saját tanítási gyakorlatomra való reflektálásra.

A pedagógus az óra nagy részében a terem első részében állt. Csak akkor ment közelebb a diákokhoz, ha segítséget kértek tőle. Ez számomra azt közvetítette, hogy épít a tanulók önállóságára, hogy felismerik már, mikor van segítségre szükségük. Saját tanítási gyakorlatomban fontosnak tartom, hogy az óra során folyamatosan figyeljem, minden tanuló képes-e követni az óra menetét, hogy jól oldják-e meg a feladatokat, megfelelően rögzítették-e a szavakat, a tanulnivalót. Erre nemcsak a különálló füzettelőrzések során, hanem óra közben is van lehetőség, amikor a diákok feladataikat végzik.

Valószínűleg a használt tankönyv szerkezete, feladatai is nagyban közrejátszottak abban, hogy az órán a tanár, mint a tudás egyedüli birtokosa szerepet kapta. Én jobban szeretem azokat a tankönyveket, amik nagyobb teret biztosítanak a felfedező tanulásnak. Azonban az is lényeges, hogy az adott csoport életkori sajátosságainak mi felel meg.

Az óralátogatások során különböző iskolafokokon tanítók fontos információt nyerhetnek arról, hogy milyen előzményei vannak a tanulási folyamatnak, illetve, hogy milyen elvárásokkal, módszerekkel találkozik a tanuló a következő iskolafokon. Iskolánkban ilyen információt nemcsak óralátogatás során kaphatunk. Minden tanév elején értekezletet tartunk az 5. osztályban tanító tanárok és az adott osztály alsós tanítói számára, amelynek célja a tanulók megismerése. Az idei tanévben pedig, miután azt tapasztaltam, hogy néhány első osztályos tanuló a vártnál nehezebben illeszkedik be az iskola szokásrendjébe, párbeszédet kezdeményeztem óvodai nevelőkkel a problémával kapcsolatban.

Összegezve, a tanári munka hatékonyságának, tervezésének szempontjából fontosnak tartom, hogy a pedagógusoknak legyen lehetősége egymás óráit meglátogatni. A fentiek mellett az óralátogatásoknak további pozitívuma, hogy így lehetővé válik az egymástól való tanulás, jó gyakorlatok átvétele.